

Puijon Latulainen

Jäsenlehti 2/2024

Onko Jäsenpolku sinulle jo tuttu? s.9

Puijon Latu ry www.puijonlatu.fi

Puijon Latu ry HALLITUS 2024

Jari Ojala
puheenjohtaja
040 715 9216
jariojala(at)puijonlatu.fi

Jyrki Ryhänen
varapuheenjohtaja
0400 414 596
ryhanenjyrki(at)gmail.com

Vappu Palmu
sihteeri
vappupalmu(at)puijonlatu.fi

Petri Jääskeläinen
040 084 8744
jaaskelainenpj(at)gmail.com

Julia Rauhansalo
juliarauhansalo(at)puijonlatu.fi

Viljo Rautiainen
0400 570 720
ville.rautiainen(at)dnainternet.net

Liisa Ruuskanen
050 435 5798
liisaruuskanen(at)puijonlatu.fi

Paula Silvasvuori
paulasilvasvuori(at)puijonlatu.fi

Marja Viluksela
marjaviluksela(at)puijonlatu.fi

Päivi Kiviranta
varajäsen
050 322 9163
pahekivi(at)gmail.com

Janne Savolainen
varajäsen
050 597 1415
jannesavolainen(at)puijonlatu.fi

TOIMIKUNNAT 2024

Kävely- ja pyöräilytoimikunta
Koollekutsuja: Anuliina Savolainen

Muut jäsenet:
Jarkko Juvonen, Riitta Karhunen,
Viljo Rautiainen

Retkeily- ja hiihtotoimikunta
Koollekutsuja: Päivi Kiviranta

Muut jäsenet:
Suvi Päivi Dyster, Tuula Koivukangas,
Niina Kokkarinen, Jari Ojala,
Juha-Pekka Pohjalainen,
Tuukka Ronkainen, Jyrki Ryhänen,
Sari Rantanen, Kirsi Tuppurainen

Majatoimikunta
Koollekutsuja: Viljo Rautiainen

Muut jäsenet:
Petri Jääskeläinen, Helena Kajanus,
Riitta Karhunen, Pekka Mönkkönen,
Hannu Räsänen

Melontatoimikunta
Koollekutsuja: Vappu Palmu

Muut jäsenet:
Paavo Jaakkola, Riitta Kynäkoski,
Janne Martikainen, kalustovastaava,
Liisa Ruuskanen, Sanna Ryhänen

Perheliikuntatoimikunta
Koollekutsuja: Kirsi Tuppurainen

Muut jäsenet:
Aki Markkanen, Vappu Palmu,
Julia Rauhansalo, Paula Silvasvuori

Tiedotustoimikunta
Koollekutsuja: Irma Ikonen

tiedottaja
Muut jäsenet:
Paavo Jaakkola, Riitta Karhunen,
Anuliina Savolainen,
Janne Savolainen, webmaster,
Marja Viluksela

SISÄLLYS 2/2024	
Hallitus, toimikunnat	2
Sisälllys, jäsenyysinfo	3
Yhteystiedot, Puijon Latulainen	4
Vuokraus/maja, sauna ja laavut	5
Puheenjohtajilta	6
Syyskokouskutsu	7
Vesa Karhunen, In memoriam	8
Uusi jäsenkirje, Jäsenpolku	9
Opiskelijana Puijon Ladussa	10
Pölyttäjien paratiisi	11
Vaativa vaellus Haltille	12-16
Syystalkoot	16
Muistoksi	16
Kotona lehden jälkeen	17
Meduusoja ja melontatekniikkaa	18-19
Runo	19
Menossa mukana	20-21
Pyöräillen pitkin Tonavan rantoja	22-23
Hyvinvointia ulkoilusta +65	24
Tapahtumakalenteri	25
Karpaloretki	26
Kaamosretki	27
Ensilumen hiihtoviikko	28
Lipunnosto Pilpassa 6.12.	29
Pikkujoulu	29
Uuden vuoden vastaanotto	29
Seuraa tapahtumia	29
Vuokrattavat retkivälineet	30
Mainokset	31

LIITY JÄSENEKSI PUIJON LATUUN

Samalla liityt myös Suomen Ladun jäseneksi.

<https://liity.suomenlatu.fi/>
Valitse yhdistys (Puijon Latu) ja jäsenyys:

- henkilöjäsen 31 €
- opiskelijajäsen (alle 29 v) ja nuori ei-opiskelija (alle 20 v) 15 €
- perhejäsenyys 40 €
- rinnakkaisjäsen 17 €

Perhejäsenyys koskee samassa osoitteessa asuvia. Rinnakkaisjäsen on jo henkilöjäsenenä muussa latuyhdistyksessä.

Jäsentietojen muutokset:

puh. 09 8567 7450 tai
<https://www.suomenlatu.fi/jasennille.html>

GET SOME FRESH AIR! GET INVOLVED! ACT!

Further information about activities and membership:
[anuliina.savolainen\(at\)gmail.com](mailto:anuliina.savolainen(at)gmail.com)

Etukansi: Osmo Perälä Pessinlammella.
Kuva: Jorma Ikonen

Puijon Latulainen on luettavissa sähköisesti:
<https://puijonlatu.fi/yhdistys/jasenlehdet/>

Puijon Latu ry

*Puijon Latu on Suomen Latu ry:n
Kuopiossa toimiva
jäsenyhdistys.*

Postiosoite:

Raviradantie 1 B 16, 70100 Kuopio

Pilpan majan osoite:

Pilpantie 261, 70700 KUOPIO

Laskutusosoite:

marjaviluksela(at)puijonlatu.fi

Pankkiyhteys:

IBAN FI31 4108 0010 3558 35

BIC: ITELFIHH

(Viestiksi maksun aihe.)

Ei jäsenmaksuja tälle tilille.)

Internet-sivut:

www.puijonlatu.fi

Webmaster: Janne Savolainen

puh. 050 597 1415

jannesavolainen(at)puijonlatu.fi

Pilpan varaukset/tiedustelut:

puh. 040 0570 720

Puijon Latulainen 2/2024

Vastaava toimittaja

Irma Ikonen

Muu tiedotustoimikunta:

Paavo Jaakkola

Riitta Karhunen

Anuliina Savolainen

Janne Savolainen

Marja Viluksela

Jakelu

Puijon Latu ry:n jäsenet
(Suomen Latu/ jäsenrekisteri)
ja yhteistyökumppanit

Painopaikka

Kuopion Liikekirjapaino Oy
Painos 1390 kpl

Seuraava numero

Ilmestymisviikko 11/2025
Aineisto 5.2.2025 mennessä
Irma Ikoselle
0400 573 472
irmaikonen(at)hotmail.com

Mainoshinnat

Koko sivu 400 €
1/2 sivua 200 €
Pieni mainos (n. 1/4 sivua) 100 €

**Jos haluat lehden jatkossa
vain sähköisenä, ilmoita toiveesi
ja sähköpostiosoitteesi jäsen-
sihteerille Kirsi Tuppuraiselle**

040 707 8367 (tekstiviesti) tai
ks.tuppurainen(at)gmail.com

Pilpan majan, saunan ja laavun vuokraus

Vuokraamme majaa ja saunaa jäsenille perhetilaisuuksiin sekä ulkopuolisille päiväkäyttöön lähinnä liikunta- ja koulutustilaisuuksiin silloin, kun se on vapaa omalta toiminnaltamme. Katso Pilpan kalenterista vapaita aikoja:

<https://puijonlatu.fi/yhdistys/pilpan-maja/pilpan-kalenteri/>

Majan vuokra: 200 – 400 € päivääkaan. Jäsenille perhekäyttöön alennettuun hintaan. Kuopion kaupungin tilaisuuksiin erillissopimuksen mukaan. Majaa koskevat tiedustelut ja vuokraukset puh. 040 0570 720.

Pilpan laavut ovat Puijon Ladun omia, mutta vieraatkin voivat käyttää niitä. Jomman kumman laavun voi varata etukäteen pelkästään omaan käyttöön (puh. 040 0570 720). Varausmaksu 15 € maksetaan Puijon Ladun tilille: FI31 4108 0010 3558 35. Vieraiden tulee poistua Pilpan laavuilta viimeistään klo 22 ja uudet vieraat voivat tulla aikaisintaan klo 7. Noudatamme roskattoman retkeilyn periaetta.

HUOMAA, ETTÄ YÖPYMINEN PILPAN ALUEELLA ON KIELLETTY!

TUTUSTU PILPPAAN

Tervehdys latulaiset

Tätä tervehdystä kirjoittaessamme ovat Pariisin olympialaiset vielä käynnissä. Päivittäin selostajat ovat ututterasti pohtineet, että avaisikohan Suomen joukkue mitalikanan jo tänään. No, tähän on voinut savolaisittain vastata, että suattaapi se avata tai sitten ei. Vielä ei ole mitaleita saatu, vaikka hienoja urheilusuorituksia onkin nähty.

Suomen Latu on selvittänyt, miten suomalaiset ulkoilevat nyt, ja mitä ulkoilulajeja he haluaisivat harrastaa tulevaisuudessa. Selvityksen mukaan tällä hetkellä suosittuja ulkoilulajeja ovat etenkin kävely ja luonnossa oleskelu, mutta myös sienestys, marjastus, pyöräily ja päiväretkeily ovat monen mainitsemia. Nämä kaikki ovatkin suomalaisten kesto-suosikkeja, joiden suosiota selittänee niiden harrastamisen helppous ja sopivuus kaiken ikäisille. Selvityksen mukaan suomalaisia kiinnostaisi tulevaisuudessa entistä enemmän harrastaa mm. lumikenkäilyä, SUP-lautailua, melontaa, retkeilyä, geokätköilyä, luistelua ja suunnistusta; nuoremmista myös kiipeily olisi kiinnostava uusi harrastus.

Selvityksen mukaan kolmannes suomalaisista arvioi oman kuntonsa olevan hyvällä tasolla. Etenkin nuoremmat arvioivat oman kuntonsa olevan hyvä, mutta selkeästi ja ehkä jopa hieman yllättäen, työikäisistä 46–60-vuotiaat vastanneet arvioivat muita enemmän oman kuntonsa olevan huonolla tasolla. Kyselyyn vastanneet Suomen Ladun jäsenet kuitenkin kokevat olevansa paremmassa kunnossa ja liikkuvan selvästi enemmän kuin suomalaiset keskimäärin. Tähän osaltaan houkuttanee ja kannustanee Ladun aktiivinen toiminta, jossa useita erilaisia ulkoilulajeja on mahdollista harrastaa niin ohjatusti kuin omaan tahtiinkin - yksin tai yhdessä.

Syksyn aikana Puijon Ladun tapahtumakalenterista löytyy useita erilaisia tapahtumia yhdessä puuhasteluun ja liikkumiseen. Perinteisiä syksyn hyötyliikuntatapahtumia ovat esimerkiksi karpaloretki Tiilikjärvelle tai talkoopäivä Pilpassa.

Toivottavasti tapamme taas toiminnan merkeissä!

Liikunnallista syksyä toivottavat

*Jari Ojala, Puijon Latu ry puheenjohtaja
Jyrki Ryhänen, Puijon Latu ry varapuheenjohtaja*

Geokätkö: *Irma Ikonen*

Puijon Latu ry:n SYYSKOKOUS

tiistaina 26.11.2024 alkaen klo 18.00

Puijon kirkon seurakuntasalissa
Taivaanpankontie 3, Kuopio

Jos haluat osallistua etänä, ota yhteys Janne Savolaiseen,
[jannesavolainen\(at\)puijonlatu.fi](mailto:jannesavolainen(at)puijonlatu.fi) viimeistään perjantaina 22.11.2024.

Laita viestiin koko nimesi ja sähköpostiosoitteesi.

Äänioikeutta ei voi käyttää valtakirjalla.

Kahvitarjoilu klo 17.30 -

Tervetuloa joukolla päättämään!

Hallitus

Kokouksessa käsitellään sääntöjen kohdassa 10 määritellyt syyskokouksen asiat ja etukäteen käsiteltäviksi esitetyt muut asiat:

- Vahvistetaan vuoden 2025 toimintasuunnitelma
 - Päätetään vuoden 2025 jäsenmaksut
 - Päätetään vuoden 2025 palkkioiden ja kulukorvausten perusteet
 - Vahvistetaan vuoden 2025 talousarvio
 - Päätetään hallituksen jäsenten lukumäärä vuodelle 2025, nykyisin 8
 - Valitaan hallituksen jäsenet ja kaksi varajäsentä erovuoroisten tilalle
- Erovuorossa ovat Vappu Palmu, Julia Rauhansalo, Jyrki Ryhänen ja Marja Viluksela sekä varajäsenet Päivi Kiviranta ja Janne Savolainen.

Hallituksessa jatkavat Petri Jääskeläinen, Viljo Rautiainen, Liisa Ruuskanen ja Paula Silvasvuori.

- Valitaan toiminnantarkastajat ja varatoiminnantarkastajat vuodelle 2025
- Päätetään, miten Puijon Ladun kokouskutsut ja tiedonannot julkaistaan vuonna 2025

Käsitellään muut asiat:

- Vuoden 2024 päivitetty talousarvio
- Mahdolliset muut asiat, jotka on kirjallisesti esitetty käsiteltäväksi hallitukselle viimeistään neljä (4) viikkoa ennen kokousta.

Kokouksessa järjestetään arvontaa.

Isäntärengin perintö

In memoriam

Vesa Karhunen 31.7.1946 – 21.7.2024

Kauniina kesäpäivänä kantautui suruviesti Vesan poismenosta. Vaikean sairauden väsyttämä isäntärenki pääsi leppeään lehtoonsa. Mieleeni nousi kuva Vesasta Pilpassa juuri tällaisena päivänä. Luonto antoi parastaan ja mies teki sitä minkä oli päivärupeamaksi itselleen asettanut. Jokin vielä vaati kohentamista, kuten aina täällä poutapilvienkin alla. Malttoi hetkeksi huoahtaa. ”Porautetaan kahvit.” Mieluusti hän rupatteli ja herkästi kuunteli, erityisesti jos oli oikein asiaakin. Kun ehdotin uutta laavua, ei mennyt viikkoakaan, kun majatoimikunta kokoontui, ja kohta mittailtiin laavun mallia Puijonsarven männikössä. Vesan otteissa aika tihenyi teoiksi poikkeuksellisen nopeasti.

Vesa valittiin puheenjohtajaksi melko uutena jäsenenä. Ehkä juuri se antoi näkemystä Pilpassa uinuvan potentiaalilin kohottamiseen. Eräitä muutosvauhti arvelutti, mutta uskoakseni hekin näkivät toisin, kun kokonaisuus valmistui. Muutoinkin yhdistyksemme sai nostetta toimintaan. Puijonlatulaisten ansiot liikkuttajana palkittiin sekä paikallisesti että valtakunnallisesti.

Vesa oli vahva vaikuttaja ja taitava verkostoituja. Koskipa se Kuopion kaupunkia, latuyhdistyksiä tai muita tarpeellisia yhteistyötahoja. Ja on oma lukunsa, kuinka hän sai luottoporukkansa ja latulaiset in-

nostumaan eri rakennushankkeisiin, vuodesta toiseen. Vesa arvosti talkootyötä ja huolehti myös siitä, että yhdistys huomioi talkoolaisensa säännöllisesti.

Pilppa tarvitsi päivittäjäänsä ja Vesa Pilppansa. Jäi tunne, että sen pihapiiri edusti hänelle aivan erityistä mielenmaisemaa. Meille perinnöksi jää toimiva ja liikkujia paremmin palveleva Pilppa, tänään ja sukupolvia eteenpäin.

Vesalle perhe ja ystävät olivat tärkeitä. Usein hän korosti Riitta-vaimonsa tukea ja näkemyksiä Pilpan muutosvaiheissa. Isälle ja ukille luonnollisesti myös lapset ja lastenlapset olivat innostava jutun aihe. Jälkipolvi toi elämänmenoon täyteyttä ja eloisaa juurevuutta. Riitan lisäksi, lähiomaisina Vesaa jäivät kaipaamaan lapset: Henna, Anuliina ja Atte, sekä lastenlapset: Tuomas, Markus, Ellen, Elina ja Senni.

Martti Rissanen

Vesan haastattelu hänen pitkästä puheenjohtajakaudestaan (2012–2021), on luettavissa kotisivuillamme, Puijon Latulainen 3/2023.

https://puijonlatu.fi/wp-content/uploads/2023/09/2023_3-nettiin-indd.pdf

Uusi jäsenkirje kehitteillä ajankohtaisiin asioihin - mikä nimeksi?

Puijon Latulainen säilyy perinteikkäänä ja toiminnastamme kertovana jäsenlehtenä. Se ilmestyy nykyisin vain kaksi kertaa vuodessa painatuskustannusten nousun takia. Retkiä, tapahtumia ja muuta jäsenille tarkoitettua uutta, kiinnostavaa tai ajankohtaista asiaa tulee kuitenkin paljon pitkin vuotta. Niistä kerrotaan Puijon Ladun nettisivuilla ja somessa, jotka eivät valitettavasti aina tavoita kaikkia.

Latulaisen kaveriksi on siksi kehitteillä ajankohtaisiin ja tuleviin asioihin keskittyvä jäsenkirje. Saat sen sähköpostiisi 2-6 kertaa vuodessa, jos olet ilmoittanut jäsentiedoissasi sähköpostiosoitteesi ja antanut myös oman yhdistyksen uutiskirjelyn. Syys-lokakuu on sähköisen jäsenkirjeen nimikilpailun ja omien jäsentietojen tarkistuksen aika!

Ehdota nimeä uudelle jäsenkirjeelle

Mikä voisi olla jäsenkirjeen lyhyt ja ytimekäs nimi? Kolme parasta ehdotusta palkitaan. Lähetä nimiehdotuksesi 20.10.2024 mennessä sähköpostiin marjaviluksela@puijonlatu.fi.

Onhan jäsentiedoissasi sähköpostiosoite ja uutiskirjelupa?

Jos sinulla on sähköpostiosoite jäsentiedoissasi: Kirjautu Suomen Ladun Jäsenpolkuun tarkistamaan yhteystietosi <https://www.suomenlatu.fi/jasenille/jasenpolku.html> -sivulta. Kirjautumisen jäl-

keen siirry Omat tiedot -osioon, paina vasemman yläreunan "Muokkaa"-nappia, ruksaa "Viestintä"-laatikossa "Haluan tilata yhdistyksen uutiskirjeen" ja tallenna muutokset.

Voit samassa "Viestintä"-laatikossa halutessasi ruksata myös kohdan "Haluan jäsenyhdistyksen tiedotteet vain sähköisenä", jolloin saat Latulaisen jatkossa vain sähköpostiisi. Ruksaamalla "Sallin suoramarkkinoinnin" voit saada Suomen Ladun ja Puijon Ladun tapahtuma- ja muita mainoksia sähköpostiisi.

Jos sähköpostiosoitettasi ei vielä ole jäsentiedoissasi: Lähetä sähköposti osoitteeseen jasenpalvelu@suomenlatu.fi. Kerro viestissä yhteystietosi, tietoihisi liisättävä sähköpostiosoite ja pyyntö lisätä ruksi kohtaan "Haluan tilata yhdistyksen uutiskirjeen". Kun sähköpostiosoitteesi on lisätty, voit kirjautua Jäsenpolkuun. Voit pyytää asian hoitamista myös Suomen Ladun puh. 09 8567 7450.

Alla qr-koodi Suomen Ladun Jäsenpolkuun.

Opiskelijana Puijon Ladussa

Opiskelen yhteisöpedagogiksi Humanistisessa ammattikorkeakoulussa. Opin-toihini kuuluu harjoitteluja, joista ensimmäisen suoritin huhti-toukokuun aikana Puijon Ladussa opinnollistamalla vapaaehtoistyön. Seuran toiminta oli ennestään tuttua ja Irma Ikoselta oli helppo kysyä harkkamahdollisuutta. Kiitos Irma kun veit asiaa eteenpäin. Ihanaksi oppaakseni alkoi Marja Viluksela, joka selvitti eri toimikunnilta, millaisia hommia voisin tehdä. Ja niitä hommiahan riitti!! Ai että kuinka paljon erilaista innostavaa tekemistä. Onneksi Marja toppuutteli, että ei ihan kaikkea kannata haalia. Lopulta valitsin opintoihini liittyviä, kuten ohjaamista.

Valitsemani hommat olivat monipuolisia

Olin Kallavesj'-messuilla esittelemässä Ladun toimintaa. Pidän messutoiminnasta, koska siinä kohtaa ihmisiä ja saa levittää ulkoilun ilosanomaa. Saatiin me aika monta uutta jäsentä Puijon Ladulle. Metsämörri-toiminnassa pääsin harjoittelemaan toiminnan suunnittelua ja pienten lasten ohjaamista yhdessä Kirsi

Tuppuraisen, Paula Silvasvuoren sekä Julia Rauhansalon kanssa.

Erityisen hyvä homma oli, kun suunnitellin itse alusta toteutukseen asti oman tapahtuman. Sitä tulevaisuuteni työ yhteisöpedagogina tulee luultavasti olemaan. Viralliseen tapahtumaan kun pitää tehdä kunnollinen ohjaussuunnitelma, turvallisuussuunnitelma, mainostaminen, ja se ideointi siitä, mitä, missä, miksi, kenelle, miten jne. Olen välillä vähän liiankin idearikas, joten tapahtuma meinasi paisua ja paisua. Taas kerran kiitos Marjalle, jonka kanssa pidettiin tilannekatsauksia aina tsaissain väliajoin.

Keväthaahuilu-tapahtuma pidettiin toukokuun puolen välin tienoilla. Lopulta paikalle saapui kaksi osallistujaa, jotka nauttivat rauhallisesta ohjatusta luontohetkestä. Ohjelmassa oli erilaisia aistiharjoituksia, kehon herättelyä sekä keväisen luonnon ihastelua. Kiitos mukana olleille ohjaajille Marja Vilukselalle sekä Jyrki Ryhäselle!

Puijon Ladun sosiaalista mediaakin oli tarkoitus päivittää, mutta se jäi omalta osaltani vähän vähemmälle huomiolle nyt. Monen monta ideaa jäi kypsymään tulevaisuuden varalle ja aion niitä tulla toteuttamaan Puijon Ladulle, hihii!

Lämpimin mielin suosittelen Puijon Latua harkkakohteeksi. Seura pyörii vapaaehtoisvoimin ja sieltä löytyi intoa ottaa opiskelija mukaan remmiin, niin olihan se hienoa! Puijon Ladulla on hyvä tekemisen pohinä! Niin ja ei tarvitse olla opiskelija, kaikenlaista puuhaa tekeväille löytyy.

Josefiina Pitkänen

Tavoitteena pölyttäjien paratiisi - uudessa hankkeessa hoidetaan Pilpan Juontoa

Pilpan perinneympäristön hoito turvaa Pohjois-Savon luonnon monimuotoisuutta ja säilyttää palasen Kuopiolle arvokasta kulttuurihistoriaa. Monipuoliset viheralueet lisäävät kuntalaisten hyvinvointia ja tarjoavat elämysellisiä luontokokemuksia kaikille.

Pilppa on paikallisille tärkeä virkistys- ja ulkoilualue, mutta myös alueellisesti merkittävä perinneympäristö. Sen näkee entisen maatalan ympäristössä vanhan maatalouden merkeistä: laidunniityistä, vanhoista pelloista ja metsälaitumista. Maastossa näkyvät yhä 50-luvun kiviäidat.

Tällaiset alueet eli perinneympäristöt ovat uhanalaisiksi luokiteltuja ja vaativat säännöllistä hoitoa säilyäkseen. Esimerkiksi eläinten laiduntamisen loppuminen merkitsee usein lajiston köyhtymistä.

Viimeisten vuosien aikana osaa Pilpan vanhoista pelloista on hoidettu Puijon Ladun ja Kuopion kaupungin niittotalkoissa. Muuten aktiivista hoitoa ei ole ollut ja aiemmin avoimia kohtia on kasvanut umpeen.

Tapio yhdessä Kuopion kaupungin kanssa haki rahoitusta Pilpan hoidon toteutukseen. Rahoitus saatiin Metsä Groupin luonto-ohjelmasta ja lisäksi hanketta sponsoroi Kuopion Energia. Rahoituksella tehdään alueen kunnostus- ja hoitosuunnitelma sekä toteutus, pölyttäjäseuranta ja viestintää.

Pohjois-Savon ELY-keskus inventoi Pilpan kasvilajistoa kesällä 2024. Niittykasvilli-

suuden monimuotoisuudesta kertovat muun muassa aholeinikki, ketonoidanlukko, lehto-orvokki ja peurankello. Elokuussa toteutetussa pölyttäjäkartoituksessa havaittiin 11 päiväperhoslajia ja 10 kimalaislajia.

Käytännössä alueen hoito tarkoittaa puuston harventamista ja vieraslajien poistoa sekä raivausta ja niittoa, jotta alueen avoimuutta ja pölyttäjille tärkeitä ravintokasveja saadaan lisääntyä. Hanke alkoi syksyllä 2024 ja päättyy kesään 2025. Tämän jälkeen Kuopion kaupunki jatkaa alueen hoitoa. Myös laidunnuksen mahdollisuutta harkitaan.

*Sara Turunen
kestävyysasiantuntija, Tapio*

Avoimempina säilynyttä niittyä Pilpassa. Niityt ja kedot ovat erityisesti monille kasvi- ja hyönteislajeille tärkeitä elinympäristöjä ja monet lajeista ovat uhanalaisia.

*Kuva: Sanni Virtanen
Pohjois-Savon ELY-keskus*

Vaativa vaellus Haltille 31.8.-10.9.2023

Nähdessäni ilmoituksen vaelluksesta, ajattelin ettei se koske minua, takanahan on enemmän ikävuosia kuin kilometrejä pitkistä vaelluksista. Ajatus jäi kuitenkin itämään mielessä. Käynti Haltilla muuten, kuin vaeltamalla samaa Kalottireittiä edestakaisin, oli houkutteleva. Meno Pitsusjärvelle oli suunniteltu tehtäväksi helikopterilla. Ilmoitauduimme varasijalle ja jonkun ajan kuluttua saimme iloksemme kuulla, että mahdumme Puijon Ladun 10 hengen ryhmän mukaan. Matkalle oli lähdössä Anita, Päivi, Suvi Päivi, Jari, Hannu, Seppo, Niina, Terho, minä Merja ja matkan vetäjä Markku, jonka johdolla tapasimme tutustumisen merkeissä Pilpassa elokuun alussa.

Torstaina 31.8.23 starttasimme aniharvian Kuopiosta neljällä autolla, matka Kilpisjärvelle kesti taukoineen n. 12 tuntia. Ensimmäisen yön vietimme Kilpisjärven Retkeilykeskuksessa, missä nautimme runsaan ja maukkaan illallisen, ennakkoiden sitä, että seuraavat 8 päivää oli pärjättävä retkiruuilla. Sää oli melko sumuinen ja sateinen, joten ei ollut ollenkaan varmaa, pystyykö helikopteri lentämään seuraavana aamuna ja pääsemmekö Pitsusjärvelle.

Perjantaina 1.9. oli heti aamusta jännitystä ilmassa. Sää oli kirkas ja arvelimme lennon toteutuvan. Tuleva matka Pitsusjärvelle oli useimmille meistä ensimmäinen kokemus helikopterikyydistä. Olimme asemassa Helifliten kentällä heti yhdeksän jälkeen ja pian pääsikin ensimmäinen 5 hengen ryhmä lähtemään. Lentomatka oli miellyttävä ja tasainen, helikopteri lensi melko matalalla pilviverhon alapuolella ja voimme seurata alla

olevia maisemia; tuntureita, pieniä järviä ja lampia. Matka kesti ehkä parikymmentä minuuttia. Molemmat ryhmät pääsivät onnellisesti Pitsusjärven varaus- ja autiotuvan lähellä olevalle laskeutumispaikalle. Siitä kävelimme n. 1,5 km Haltille päin leiripaikkaamme, joksi valikoitui Govdajohkan varrella oleva alue, johon kaikki meidän 6 teltaa mahtuivat. Äärettömän karu, kaunis paikka, josta olisi hyvä lähteä suunnitelluille päiväretkille.

Lauantain 2.9. vastaisena yönä saimme niskaamme kaatosateen ja melkoisen tuulen, mutta teltat pysyivät maassa ja vesi teltan ulkopuolella. Heräsimme aamulla kuuden aikaan aamutoimille ehtiäksemme ajoissa Haltin valloitukseen. Pientä sadetta ja sumua oli ilmassa, mutta lähdimme innokkaina matkaan. Matka ylös Haltin huippua kohti taittui neljässä tunnissa, oli kosteaa eikä näkyvyys ollut menomatalla kovinkaan hyvä. Pääsimme kuitenkin kivistä reittiä pitkin Suomen korkeimmalle kohdalle Haltilla (1.324 m), se oli sumun peitossa ja tuuli oli todella kovaa, joten päätimme ettei kannata jatkaa matkaa Norjan puolella sijaitsevalle Haltin huipulle. Juhlistimme Kalottireitin 30-v. syntymäpäivää ja pääsyämme tälle

Suomen korkeimmalle kohdalle erinäisin juhllisuuksin ja laskeuduimme melko pikaisesti vähän alemmas tuulen suojaan syömään lounasta. Ihailimme erilaisia kivilajeja, ruskeaa, harmaata, valkoista ja kaikkea siltä väliltä ja kiveähän riitti, ja olimmehan me vähän tyytyväisiä myös itseemme saavuttaessamme yhden matkamme pääkohteista! Hannu ja Jariyhäilivät myös tyytyväisinä löydettyään matkalta etsimänsä geokätkön. Paluumatkalla ilma kirkastui vähän ja laskeutuessamme näimme jo maisemiakin sekä Haltin uuden tuvan, Haltijärven ja paljon muuta ihmeellistä ja upeaa.

Sunnuntai 3.9. valkeni vielä enemmän sumuisena kuin edellinen päivä ja teimme päätöksen, että Ridnitsohkalle meno siirretään myöhäisemmäksi. Kävelimme Ridnijävreille – aivan huikea paikka! Ridnitsohka nousi järven vierestä jylhänä ja pieni järvi kimalteli – nyt jo kirkkaassa auringon paisteessa. Jatkoimme matkaa Cahppesjärven rannalle syömään lounasta. Muutamat meidän innokkaimmat kalastajat olivat huomanneet kalan kuvan kartassa kyseisen järven kohdalla, he jäivät kokeilemaan kalaonneaan ja osa porukasta läksi jo aiemmin takaisin leiriin. Uskomatonta mutta totta, pian Terho sanoikin, että hänellä on kala kiinni. Pitkään sitä väsytettyään ja Sepon avustamana kala saatiin rannalle; yli kaksi kiloinen rautu! Heti perään Niinakin sai vähän pienemmän, ehkä reilun kilon painoisen raudun, samanlainen oli myös Terhon toinen kala. Kiihkeän kalastuksen lomassa ehdimme kuitenkin ihailla järven takana kohoavaa jylhää Ridnitsohkaa joka näkyi nyt jo kokonaan auringon paisteessa. Mielessä kävi muutaman kerran ajatus, että mitenkähän tuon järkäleen huipulle vielä päästään, se kun oli vielä suunnitel-

missä. Pian oli kuitenkin lähdeittävä paluumatkalle ja leiriin palasi ylpeät ja onnelliset kalastajat kolmen raudun kanssa. Söimme sinä iltana juhla-aterian; Hannu paistoi ammattilaisen otteella koko porukalle maittavan kalaillallisen suuren laakean kiven päällä – nuotiopuiksi pilkottiin maastosta löydettyjä keppejä.

Maanantaina 4.9. lähdimme noin puoli yhdeksän aikaan aamulla kohti Govdosgaisin, Suomen vaikeimmin valloitettavaksi mainitun ja neljänneksi korkeimman (1.220 m) tunturin huippua. Matka alkoi heti kotijokemme Govdajoen ylityksellä, vaelluksemme huipulle oli pitkä, kivikkoinen ja vaativa. Ylitimme Rihtujoen ja Pitsusjoen, kahlasimme ja kiipesimme. Kysyttiin jaksamista ja mielen lujutta. Menomatka ylös kesti kuutisen tuntia, välillä söimme lounasta, tankkasimme välipalaa, seurasimme porolaumojen liikkeitä, ihastelimme mitä upeimpia maisemia hienossa säässä ja ponnistelimme eteenpäin haastavassa maastossa. Ylhäällä huipulla ponnistelu palkittiin, ilma oli kirkas ja näkymät upeat kauas Norjan tuntureille saakka. Paluumatkan teimme toista reittiä, ei mitenkään helppo ja lyhyt sekään. Leiriin ehdimme juuri ennen pimeän tuloa puoli yhdeksän maissa illalla. Päivä oli rankka ja pitkä, kilometrejä tuli yli 30.

Olimme sopineet edellisenä iltana, että rankan päivän takia nukumme seuraavana aamuna tiistaina 5.9 seitsemään kuuden sijaan, ja lähdemme vähän myöhemmin tavoittelemaan Ridnitsohkan huippua. Kaikki eivät saaneet nauttia pidemmistä yönistä; klo 6 aamulla jokin kaapia kopsutteli telttamme päätyä ja saimme aika karmivan herätyksen. Rynätäys teltasta ulos tapahtui yllättävän nopeasti – kaksi poroa töllisteli meitä teltan vieressä. Arvelivat varmaan, että olimme nukkumassa pommiin, koska olimme siihen asti heränneet joka aamu klo 6. Selvitettiin herätyksestä säikähdyksellä, eikä teltaankaan tullut vaurioita. Ridnitsohkan reissulle läksi vähän pienempi porukka, osa matkalaisista halusi levätä ja kerätä voimia paluumatkaa varten. Anita ja Päivi erkanivat meistä puolivälin paikkeilla ja läksivät käymään Haltin majalla. Matkalla kohtasimme jo meille niin tuttua rakkaa ja haasteita riitti kivutessamme ylöspäin. Ridnitsohkan laki on laakea, oikea maisema ja siellä on muutama rakennus ja jonkinlainen masto. Juuri, kun olimme saavuttamassa Suomen korkeimman tunturin huipun (1.317 m), alkoi sataa vaakasossa lunta, tuuli oli arviomme mukaan n. 30 m/sek. ja näkyvyys oli vain muutamametrin. Huipulla olevat rakennukset tarjosivat sen verran tuulensuojaa, että pystyimme syömään lounaan rakennuksen seinustalla. Näkyväisyyden puutteen ja ihan älyttömän kovan tuulen takia aikaa ei mennyt tällä kertaa maisemien ihailuun. Puimme lisää vaatetta päälle ja kieltämättä mielessä pyöri pelonsekaisia ajatuksia; miten selviämme täältä alas. Onneksi minun ja toisen keltanokan Terhon lisäksi huipulla oli kaksi konkaria Markku ja Hannu gps-laitteineen, ja läksimme paluumatkalle. Pysyimme lähellä

toisiamme ja kävelimme uskomattoman kovaan vastatuuleen gepsin osoittamaan, oikeaan suuntaan. Laen jälkeen lumisade muuttui vesisateeksi, sumu hälväsi, näkyvyys parani ja pääsimme onnellisesti takaisin leiriin. Koimme sen, miten sää voi muuttua hetkessä, eikä tuntureille kannata lähteä heppoisin varustein. Olihan kokemus!

Keskiviikkona 6.9. Hyvästelimme ihanan leiripaikkamme haikeudella. Viereinen kohiseva Govdajohka oli tuudittanut meitä iltaisin uneen ja jotkut meistä kävivät siinä myös uimassa kylmästä vedestä huolimatta. Tuuli alkoi yltyä aina iltaisin ja teltat lepattivat läpi yön ja vielä aamupuurot nautittiin usein kovassa tuulessa – päivällä tuuli ei ollut enää niin kovaa. Saimme kuitenkin nukuttua hyvin – rankkojen päivien ja lämpimien makuupussien ansiosta. Lähtöaamu oli kaikkein kylmin, löysimme jopa jäätä teltan päältä ja tuuli oli todella hyttävä. Lähdimme leiristä ennen yhdeksää aamulla Pitsuksen kämpän kautta kohti Meekonjärveä. Ohitimme upean Pitsuskönkään ja ylitimme Vuomasjoen hienoa siltaa pitkin. Reitti oli kaunis, mutta raskas, raskain paluumatkan päivistä kivikon ja louhikoiden takia. Olihan siellä vähän pelottava jyrkännekin, jossa oli jopa köysikaide, josta sai vähän henkistäkin tukea. Plussaa tälle päivälle

toi reitin varrelta löytynyt Suomi-Crocs , oikean jalan kenkä, jonka puutteesta Terho kärsi pudotettuaan omansa Pitsusjon en ylityksessä. Kokokin oli juuri oikea 43 ja pienellä narukorjauksella Terholla oli taas menopeli molempiin jalkoihin jokie n ylitykseen. Matkan varrella näimme ensimmäiset, ruskan kauniisti värjäämät puut sitten Kilpisjärveltä lähdön jälkeen. Meekonjärvellä nautimme auringonpaisteesta varaustuvan seinustalla Hannun ja Jarin syvennyttyä geokätköilyyn ja Markun miettiessä kuumeisesti, mistä löytyisi seuraava yöpymispaikka. Menimme vielä jonkin matkaa Meekonjärveltä eteenpäin ja leiriydyimme lähemmäs Saivaaraa. Illalla vain kaksi ryhmäläistä oli aikeissa lähteä seuraavana aamuna Saivaaran huipputukseen – muiden aikoessa edetä suoraan seuraavaan yöpymispaikkaan.

Torstaiamuna 7.9. edellisen illan epäilijät olivat tulleet toisiin aatoksiin ja loppujen lopuksi kuusi meistä läksi kohti Saivaaraa. Polvikivut, väsymys ja korkean paikan pelko unohtuivat yön aikana. Neljä ryhmäläistä oli jo matkalla suoraan kohti Kilpisjärveä. Purimme teltat ja siinä syrjäsilmillä tuli katseltua Saivaaran profiilia ihmetellen, että mistähän kulmasta Markku meidät sinne johdattaa. Menimme rinkkojen kanssa jonkun matkaa eteenpäin, jätimme ne rinteeseen ja patikoimme ilman kantamuksia Saivaaralle. Vaikeata, jyrkänteen reunalla kulkevaa polkua ei ollut onneksi pitkälti, joten minäkin korkean paikan kammoisena pääsin etenemään kivien välissä olevaan onkaloon, josta pääsi jo turvallisemmalta tuntuvalle laelle. Rotkon reunalla ei kyllä tehnyt mieli katsoa yhtään sivuille, eteenpäin oli mentävä. Huipulla nautimme taas upeista maisemista, auringonpaisteesta ja minä ainakin siitä, että ylitin itseni,

voitin pelkoni ja pääsin huipulle. Kyllä kannatti lähteä ja taisi matkalta löytynyt geokätkökin olla aika mieleinen Hannulle. Huiputuksen jälkeen matka jatkui Kuornarjoen varaus- ja autiotuvan pihapiiriin. Reitti oli helppo ja olimme perillä jo hyvässä ajoin iltapäivällä. Päivä- ja yölämpötilat olivat selvästi lämpenemään päin, sää oli kaunis ja mieli hyvä. Bonusta oli tietenkin tuvan läheisyyden mukanaan tuoma mukavuuslaitos, huussi.

Perjantaina 8.9. matka Saarijärvelle meni mukavasti, kaikkea jo siihen mennessä koettua oli matkan varrella, mieli oli jo kotiin päin. Leiriydyimme Saarijärven vanhan, suljetun tuvan läheisyyteen, leiripaikka teltoille oli vaikea löytää kivikkoi- ssa maastossa, mutta paikka oli mitä kaunein. Nautimme yhdessä lämpimästä illasta, uimme viereisessä lammessa ja kalaonneakin kokeiltiin, mutta tällä kertaa ilman tulosta.

Lauantai 9.9. aamulla tihuutti tapansa mukaan vähän vettä, mutta jo aamupäivällä paistoi aurinko, oli lämmintä ja vaateista piti keventää pitkin matkaa. Vietimme ihanan, lämpimän lounastauon Saana-tunturin lähellä olevan puron varrella. Ruska oli kauneimmillaan, takana maailman paras vaellus, paljon uusia kokemuksia, tunteita ja nähtävyyksiä. Itsensä ylittämistä, mukavaa matkaseuraa, huumoria ja sadattelua siitä ikuisesta kivikosta ja aina ei niin maukkaasta retkiruusta. Kilometrejä kertyi 100-150 riippuen siitä, miten monella Markun suunnittele- malla tunturin valloituksella itse kukakin oli mukana. Pysähdyimme vielä Tshakaljärven kodalla etsimään geokätköä, minkä jälkeen porhalsimme alamäkeen autoille Luontokeskuksen parkkipaikalle. Polun varressa istunut Niinan ja Se-

pon vastaanottokomitea siviilivermeissä näytti ihan oudolta, puhtaalta ja voi niin hyväntuuliselta ja raikkaalta! Olimme kaikki yhtä hymyä - me teimme sen! Voi-ko enää ylpeämpi olla itsestään, jaksoimme tuon vaativan ja rankan reissun ja onneksemme kaikki selvisivät maaliin ilman suurempia vaurioita. Sinä iltana Kilpisjärven Retkeilykeskuksen sauna oli ehdottomasti tarpeellinen, yhdessä nautittu illallinen maistui niin hyvältä ja olihan se aika hämmentävää köllähtää lakanoiden väliin pitkästä aikaa nukkumaan!

10.9.23 Paluumatka Kuopioon taittui mukavasti tätä uskomattoman upeaa reissua muistellen. Kiitos Markulle hyvin suunnitellusta matkasta, yhteiseen käyttöön tarkoitettujen tavaroiden kantamisesta, tsemppauksesta ja siitä, että tämä unohduttuun matkasta toteutui! Kaikille mukana olleille lämmin kiitos matkaseurasta!

Teksti ja kuvat Merja Hiekkalahti

Timo Tuppurainen

Pilpassa lauantaina 5.10.2024
(varapäivä 12.10.2024)

Tervetuloa puuhailemaan mukavassa seurassa! Työlista selviää paikan päällä. Aloitus klo 10. Emännillä on tarjolla talkoolaisille lounas ja kahvit. Sauna lämmitetään myös.

Jukka Levolan muistelutarina on luettavissa: [Puijon-Latulainen-1_2022-.pdf](#) ([puijonlatu.fi](#))

Kotona lehden jälkeen

Valoisan yön melonta houkutti, joten sellainen tehtiin Pilpasta käsin kesäkuun lopulla. Sää suosi ja saimme nauttia leppoisasta melonnasta. Kirsi ehdotti (ja suunnisti) reittiä Iso Lampisalon kautta Purmusaareen tauolle. Varoitusten takia ei ollut tarvetta mennä tulipaikoille. Seuraavaa kertaa ajatellen voisimme lähteä aiemmin ja nauttia pitempään auringon laskusta. Auringon nousu oli ”vaatimattomampi” siinä maisemassa. Kotiin pyöräilin aikaisin aamulla sähkön avulla ja postilootassa odottivat jo lehdet lukijaansa.

Tekniikkamaanantait

Melontatoimintaan on tullut mukavasti virtaa uusien ihmisten myötä. Menneenä kesänä ajettiin sisään tekniikkaharjoittelua Pilpan lähivesillä. Ensinnäkin harjoittelivat ohjaajat keskenään ja sitten mukaan tulivat melontaa jo harrastaneet. Tekniikkoiden harjoittelu antaa lisää eväitä ja vaihtelua tavalliseen retkimelontaan ja tarkoitus onkin jatkaa tekniikkaharjoituksia talvella uimahallissa ja kesällä taas Pilpassa.

Keskiviikkomelonnat

Keskiviikkomelonnat kiinnostivat yhä. Vaikka välillä oli epävakasta, niin yhtään perumista ei tehty. Pilpan suunnan enimmäkseen suojaisilla vesillä melontoihin osallistui keskimäärin 20 melojaa 13 iltana.

Uusia ohjaajia

Ilman ohjaajia ja avulialta kanssamelojia emme pystyisi tarjoamaan mukavia iltamelontoja emmekä ohjattuja retkiä. Kesän alussa saimme tilaamallamme ohjaajakurssilla kuusi uutta melontaohjaajaa, jotka olivat jo tiiviisti mukana kesän ohjauksissa. Jos olet kiinnostunut auttamaan melojia mukavan harrastuksen parissa ohjaajana, niin ota yhteyttä toimikuntaan.

Teksti ja kuva: Paavo Jaakkola

Meduusoja ja melontatekniikka

Suomen Ladun melontatekniikkaleiri Inkoossa 2.-4.8.2024

Suomen Latu järjesti kesällä ensimmäistä kertaa melontatekniikkaleirin, johon Puijon Ladusta osallistui kuusi innokasta melontaohjaajaa; Sanna, Jyrki, Riitta, Kirsi, Jouni ja minä. Leirillä oli 16 osallistujaa eri latuyhdistyksistä sekä leirin vetäjät Suomen Ladusta ja Nurmijärven Ladusta ja Polusta. Leirillä levittäydymme telttoinemme ja tarppeinemme Bjursin ulkoilualueelle meren rantaan. Leiripaikka oli luonnon helmassa, mukavuuksina vain huussi ja pieni keittokatos, joten pääsimme viettämään koko viikonlopun luonnossa. Perjantaina virittäydymme leirin teemaan pelaamalla muistipeliä, jossa harjoittelimme merimerkkejä. Eipä niille ole ollut täällä sisävesillä käyttöä, joten monen merkin kohdalla ihmettelimme yhdessä, mikä ihme se onkaan. Illalla saimme sadekuuron niskaamme, joten pääsimme heti alkuun kuivattelemaan kampeitamme.

Lauantai aukeni hieman harmaana mutta kauniina. Meri oli tyyni, kun söimme aamupalojamme rannassa. Synkät pil-

vet kilpailivat auringon kanssa, kun nousimme kajakkeihin ja lähdimme ensimmäiseen harjoitukseen. Harjoittelimme pienryhmissä sekä ohjaamistaitoja että melonnassa tarvittavia erilaisia tekniikoita ja melan käyttöä. Kastuimme sateessa, mutta hetken päästä taas aurinko heli meitä. Lounaspaikalle meloessamme meduusoja lipui kajakkieimme vierestä ja ihailimme niitä yhdessä. Järvimelolalle ne olivat todellinen ihmetyksen aihe! Aamupäivän harjoitus jatkui vielä lounaan jälkeen, kunnes palasimme hetkeksi ulkoilualueelle lepäämään ja tankkaamaan lisää evästä. Iltapäivän harjoitus sisälsi pelastustaitojen harjoittelua, jossa sai jälleen oppia uutta. Kohtasin taas meduusan ennen veteen kaatumista ja pohdin, miltä tuntuisi kohdata se kasvokkain vedessä. Harjoituksen jälkeen levittelimme sateessa ja pelastautumisessa kastuneita kampeita telttojen ympäristöön toivoen niiden edes hieman kuivuvan kosteassa illassa ja yössä. Päivä oli ollut sateesta huolimatta hikinen ja osa porukasta kävi meressä uimassa. Olo oli kuin Selviyty-

jissä, vain juonittelu uintireissulla puuttui! Illalla pääsimme nauttimaan saunan löylyistä ulkoilualueen saunassa, joka oli kauempana ja seiso i hauskasti keskellä peltoa.

Sunnuntain aamupäivä oli aurinkoinen ja sehän sopi meille hyvin, koska ohjelmassa oli melontaretki avomeren laidalle. Rasvasimme itsemme aurinkorasvalla ja lähdimme melomaan ohjaajien harjoittelussa vuorotellen suunnistamista ja ryhmän ohjaamista. Saarten sokkeloista meloimme itsemme kauemmas merelle, jossa lopulta näkyi vain muutamia luotoja ja päättymätöntä merta. Sää oli tyyni ja kelluimme hetken ihailmassa taivaanrantaa ennen kuin käännyimme takaisinpäin. Söimme pienet eväät erään suojaisan saaren upeilla rantakalliolla. Takaisinpäin meloessa ajatukset karkailivat jo uusiin melontareissuihin, vaikka tänne samalle paikalle. Leiri alkoi olla lopussa ja pakkasimme autot täyteen hikisiä ja märkiä retkeilyvaatteita, sadevaatteita ja telttoja. Loppupalaverissa kehuimme osallistujien kesken vuolaasti leirin ohjelmaa ja järjestelyitä ja toivoimme tälle toiminnalle jatkoa tulevaisuudessakin. Jätimme merelle hyvästit pienen pulahduksen myötä ja lähdimme kotimatalle väsyneinä mutta iloisina kaikesta opitusta ja koetusta.

Niin tekniikkaharjoittelua kuin myös leirillä oppiamme pelastautumiskikkoja on tarkoitus edelleen harjoitella Puijon Ladun talven uimahallivuoroilla, ja kesällä varmasti jatkamme tekniikkaharjoittelun kehittämistä avovesillä.

Teksti ja kuva: Vappu Palmu

Haapa värisee
syysauringossa,
tuulen sormet poimivat
tuhansia kultahippusia
sen oksista sammaleelle,
varvuille, veden kuvajaiseen.
Valon pesä on jo alhaalla
se sokaisee silmäni,
kulkijan hahmo on epätarkka
kuka se on?

Syksy, se on vihdoin täällä:
kirkkopuiston
tyhjässä kukkapenkeissä
haravoiduilla nurmikoilla,
mielessäni
pienellä käpertyneellä sykeröllä.
Puhallan sen sisään
kaikki luonnon viimeiset sävyt

niillä maalaan iloa kaikkiin
tuleviin värittömiin päiviin.

leenaraveikko

Menossa mukana

Tänä vuonna Puijon Ladun jäseniksi liittyneet kutsuttiin Pilppaan tutstumaan lähemmin yhdistyksen toimintaan. Hallitus, toimikunnat, viljelijät ja valokuvauskerho olivat paikalla edustettuna. Majatoimikunta järjesti tarjoilut: kahvit, pullat, voileivät ja letunpaiston.

Kirsi Tuppurainen pyöräilee, ajokkina Brompton, Jarkko Juvosen mainio pyörä. Jarkko esitteli sitä ja muutenkin pyöräilystä kiinnostuneet saivat häneltä arvokasta tietoa.

Melonta on suosittua. Toimikunnan pisteellä riitti kävijöitä tutustumassa monipuolisesti esiteltyyn lajiin. Paavo Jaakkola ei ehtinyt tauollekaan.

Lettumestarina toimi Viljo Rautiainen. Paistettavaa riitti koko illaksi.

Tuleva Muumihiihtokoululainen.

Kuvat: Jorma Ikonen

Puijon Latu osallistui Meidän Kuopio festivaalin Puijon kierros -tapahtumaan. Ylä-Annikkalan laavulla riitti vilskettä: 150 kävijää. Houkutusena oli partiolaisten letunpaisto. Yhdessä partiolaisten kanssa saimme tavata toiminnasta kiinnostuneita. Ilahduttavasti oli paikalle tullut perheitä. Metsämörripolku oli suosikki. Esteetön Metsämielipolku kiinnosti myös.

Metsämielipolku valmiina. Ohjaajina Marja Viluksela ja harjoittelijamme Milla Puurunen.

Kuvat: Irma Ikonen

Pyöräillen pitkin Tonavan rantoja

Viime elokuun Ahvenanmaan pyöräilyreissulla, josta kirjoitimme Latulaiseen (1/2024), saimme ajatuksen matkustaa pyöräilemään jonnekin Keski-Eurooppaan. Jo silloin mielessämme oli Itävalta Tonavan rantoja seurailleen. Matkan ajankohdaksi valitsimme toukokuun lopun, jonka arvelimme olevan säiden suhteen pyöräilyyn sopiva ja silloin välttyisimme ruuhkilta. Valitsemamme reitti Passausta Wieniin (Danube Cycle Path), on Euroopan suosituin pyöräilyreitti. Vertailimme erilaisia vaihtoehtoja ja päädyimme ostamaan omatoimiseen pyöräilyyn sopivan paketin Eurobikelta (www.eurobike.at). Pakettiin kuului pyörän vuokraus, majoitukset valintamme mukaan, matkatavaroiden kuljetus majoitusten välillä, pyörän vakuutus, lukko, pyöräilylaukut ja huolto tarvittaessa. Lisäksi saimme sähköisen ja paperisen reittioppaan, joka sisälsi kartan lisäksi runsaasti erilaista tietoa reitin varrella sijaitsevista nähtävyyksistä ja palveluista. Sen mukaan hyvin merkittyä reittiä seuraten matka taittui hyväkuntoisia pyöräiteitä pitkin sähköavusteisilla pyörillä oikein mukavasti kauniista maisemista ja pittoreskeistä kylistä ja kaupungeista nauttien.

Matkamme ensimmäinen päivä kului lentomatkaan Helsingistä Wieniin ja sieltä junalla Passauhun, jossa yövyimme. Pääsimme tutustumaan illalla hotelliimme toimitettuihin menopeleihimme ja tapasimme Eurobiken edustajan, joka antoi meille vielä viimeisiä ohjeita. Tutustuimme seuraavana aamupäivänä Passaun viehättävään kaupunkiin ja aloitimme kuusi päivää kestävä, noin 360 kilometrin pituisen pyöräilymatkamme. Passaun jälkeen ennen Wieniä yövyimme viidellä paikkakunnalla: Niederranna, Linz, Grein, Melk ja Traismauer. Päivämatkat vaihtelivat 45–80 km välillä. Reitti seurasi pääosin Tonavaa, välillä puolta vaihtaen joko siltaa pitkin tai pienillä kuljetusaluksilla.

Vihreä Tonava virtasi hitaasti vuoroin oikealla, vuoroin vasemmalla puolellamme, kun pyöräilimme hyväkuntoisia pyöräiteitä kauniiden maalaismaisemien halki kohti seuraavaa majoipaikkaamme. Hyvän aamiaisen jälkeen oli mukavaa hypätä sähköpyörän selkään ja reittimerkkejä seuraten nauttia kesäisestä luonnosta, ruusutkin olivat jo täydessä kukassa.

Matkalaukkujen kuljetuksesta seuraavaan hotelliin vastasi Eurobiken kuriiripalvelu. Tonavaa ylös nousi lukuisia tavaraproomuja ja pienen hotellin kokoisia matkailualuksia, mutta meille suomalaisille tyypillisiä pienveneitä emme paria poikkeusta lukuun ottamatta matkalla nähneet. Tonavan rannoilla pienet hyvin hoidetut kylät seurasivat toisiaan. Kun lähes kaikki pyöräilijät kulkivat samaan suuntaan, tapasimme muita pyörämatkailijoita enimmäkseen vain tauko- ja majoituspaikoilla. Oma lukunsa olivat kilpapyöräilijät, jotka viuhahitivat ohit-

semme kelloa soittamatta, sellaista kun ei riisutuissa kilpapyörissä ole, niin kuin ei mitään muutakaan ylimääräistä painoa.

Pienten maalauksellisten kylien lisäksi mieleen jäivät erityisesti keskiaikaiset kaupungit Krems, Grein, Melk, ja Passau. Matkapakettiin kuuluvana tutustuimme Melkissä paikallisten itävaltalaisten valkoviinien, Rieslingin ja Gruner Vetlinerin, vienoihin aromeihin viininmaistajaisissa. Seuraavana päivänä vastaamme tulivatkin Itävallan viinitarhojen koristamat kylät, joissa valtalajikkeena näytti olevan Itävallan suosituin valkoviiniryöpelilajike, juuri maistelemamme Gruner Veltliner. Viiniryöpelien lisäksi Wienin länsipuolella kasvatetaan myös hedelmiä; erityisesti omenia, luumuja ja päärynöitä. Melkin jälkeen olikin tarjolla ehkä reitin kauneimmat maisemat, kun taas loppumatka Wieniin taittui varsin metsäisessä maastossa, parhaat maisemat jäivät viinitarhojen jälkeen taakse.

Majoituspaikkamme sijaitsivat sopivan pyöräilymatkan välein. Ne olivat persoonallisia, mukavia ja olivat selvästi erikoistuneet pyörämatkailijoiden majoittamiseen. Kaikilla oli tarjolla lukitut pyörävarastot sähköpyörän latauspisteineen, jossakin oli tarjolla vaatteiden kuivaushuone ja polkupyörän pesupaikkakin. Kun kotoinen Suomi kylpi helleaallossa, me saimme matkata oikein sopivassa parinkymmenen asteen lämpötilassa. Vaikka reittimme oli etukäteen lukkoon lyöty majoitusten takia, saatoimme pysähdellä sopivissa kohteissa ja välillä vähän eksyäkin reitiltä outoja maisemia ihmettelemään. Tonavan varren pyöräilymaasto on tasainen, mehän laskettelimme joen rantoja pitkin kohti Wieniä, silti sähköpyörä oli 360 kilometrin pituiselle

kuuden päivän matkalle oiva kulkupeli. Päivämatkat eivät tuntuneet rasittavilta ja aikaa jäi tutustua nähtävyyksiin reitin varrella ja yöpymispaikkakunnilla. Vain viimeisen päivän pisin 80 kilometrin pyöräily Traismauerista Wieniin tiikusateessa ja pienoisessa vastatuulella tuntui melko pitkältä.

Pyöräilyn jälkeen olikin mukava ottaa pari päivää rauhallisesti, kun nuoruuden voimavuodet ovat jo takana. Siksi olikin erinomainen päätös, että olimme varanneet kolme lisäyöpymistä Wieniin, missä saimme nauttia kauniin kaupungin nähtävyyksistä ja kulttuuritarjonnasta. Matkamme oli ikimuistoinen kokemus, jonka perusteella haaveilemme jo uudesta pyöräilymatkasta jonnekin Eurooppaan.

*Teksti Hilka Lassila
Kuvat: Hilka Lassila ja Tauno Kareinen*

Hyvinvointia ulkoilusta +65 käynnistyy, tule mukaan!

Olemme mukana Suomen Ladun Hyvinvointia ulkoilusta +65-toiminnassa. Se kutsuu kaikkia kuudenkymppin ylittäneitä mukaan kevyeen ulkoiluun ja luonnon ihmettelyyn. Tavoitteena on etsiä yhdessä helppoja ja mukavia tapoja liikkua, nauttia luonnosta ja ammentaa hyvinvointia mukavasta tekemisestä.

Puijon Ladun +65-toiminta käynnistyy lokakuussa yhteisellä kävelyretkellä Väinölänniemellä. Samalla kuulostelemme ajatuksia siitä, mitä +65 voisi meille olla? Kurkista kävelyretken tiedot alla ja ilmoittaudu mukaan!

**Tervetuloa +65 kävelyretkelle
Väinölänniemelle
keskiviikkona 23.10.2024
klo 13-15:30**

Milla Puurunen

Kuljemme noin 1,5-2 km matkan pysähdellen ja syysluonnosta monin aistein nauttien:

- * Kevyttä ulkoilua ja virkistystä
- * Syysiloa luonnon aineksista monilla tavoilla
- * Pieni evästauko omilla eväillä

Kävelemme jokaiselle sopivalla tahdilla puistoalueen kulkuväylillä. Tavallinen säänmukainen vaatetus riittää, kovan sateen sattuessa tapahtumaa siirretään. Tapahtuma on maksuton ja avoin jäsenillemme ja muille kuopiolaisille yli 65-vuotiaille, mukaan mahtuu 20 ensimmäistä ilmoittautunutta.

Ilmoittaudu viimeistään perjantaina 18.10. sähköpostilla [marjaviluksela\(at\)puijonlatu.fi](mailto:marjaviluksela(at)puijonlatu.fi), laita viestiin myös nimesi ja puhelinnumerosi.

Saat ilmoittautumisen jälkeen tarkemmat tiedot tapahtumasta ja lähtöpaikasta sähköpostilla tai tekstiviestillä.

Lisätietoja +65-toiminnasta, tapahtumasta ja ilmoittautumisesta saat Puijon Ladun +65-vertaisohjaajilta Marja Vilukselalta, [marjaviluksela\(at\)puijonlatu.fi](mailto:marjaviluksela(at)puijonlatu.fi), 050 529 4294 ja Jyrki Ryhäselältä, [ryhanenjyrki\(at\)gmail.com](mailto:ryhanenjyrki(at)gmail.com), 040 041 4596.

Tervetuloa nauttimaan syksyisestä luonnosta +65-porukalla!

TAPAHTUMAKALENTERI

LOKAKUU 2024		
AIKA	TAPAHTUMA	YHTEYSHENKIÖ
la-su 5.-6.10.	Itä-Suomen Latualueen syyspäivät Kuopio, Pieksänkoski	Jari Ojala, 040 715 9216 <i>jariojala(at)puijonlatu.fi</i>
la 5.10. (la 12.10.)	Pilpan syystalkoot 10-17 varapäivä, s. 16	040 057 0720
la-su 12.-13.10.	Karpaloretki Tiilikajärven kansallispuistoon, s. 26	Jari Ojala, 040 715 9216 <i>jariojala(at)puijonlatu.fi</i>
ke 9.10.	Melontakauden päätöspalaveri	Vappu Palmu, <i>vappupalmu(at)puijonlatu.fi</i>
ke 23.10.	Hyvinvointia ulkoilusta +65 s. 24	Marja Viluksela, 050 529 4294 <i>marjaviluksela(at)puijonlatu.fi</i>
pe-su 25.-27.10.	Suomen Ladun syyspäivät ja -kokous, Espoo	Jari Ojala, 040 715 9216 <i>jariojala(at)puijonlatu.fi</i>
MARRASKUU 2024		
su 10.11.	Hämärähommia Pilpassa	Kirsi Tuppurainen, 040 707 8367 <i>ks.tuppurainen(at)gmail.com</i>
la-su 2.-3.11.	Kaamosretki s. 27	Jari Ojala, 040 715 9216 <i>jariojala(at)puijonlatu.fi</i>
ti 26.11.	Puijon Latu ry:n Syyskokous, s. 7	Jari Ojala, 040 715 9216 <i>jariojala(at)puijonlatu.fi</i>
JOULUKUU 2024		
la-la 30.11.- 7.12.	Ensilumen hiihtoviikko Kiilopäällä, s. 28	Pekka Katainen, 0400 260 985 <i>matkapekka12(at)gmail.com</i>
pe 6.12.	Lipunnosto Pilpassa, s. 29	040 057 0720
	Pikkujoulu, s. 29	040 057 0720
ti 31.12.	Uuden vuoden vastaanotto Pilpassa, s. 29	040 057 0720

Retkille ovat tervetulleita myös ei-jäsenet. Heille suositellaan omaa matkavakuutusta, koska Suomen Ladun vakuutus on vain jäsenille.

Karpaloretki Tiilikkajärven kansallispuistoon, Venäjänhiekalle la-su 12.-13.10.2024

Tule viettämään retkeilypäivää karpaloita poimien tai nauttien leppoisasta iltanuotiosta ja yöpyen upealla rannalla. Omat majoitteet ja eväät mukaan. Opastusta sitä haluaville pienryhmässä.

Yhteislähtö klo 08:00 Kuopion Pesäpallostadionin P-alueelta ja klo 10:00 Sammakkotammen P-alueelta. Kimpakyydin suositushinta 10-15 €/suunta.

Retki ei edellytä jäsenyyttä.

TERVETULOA MUKAAN!

Lisätiedot ja ilmoittautumiset:

Jari Ojala, 040 715 9216 tai [jariojala\(at\)puijonlatu.fi](mailto:jariojala(at)puijonlatu.fi)

<https://www.luontoon.fi/tiilikkajarvi>

Kuva, muokattu: Jyrki Ryhänen

Kaamosretki ja -yöpyminen la-su 2.-3.11.2024

Tervetuloa päiväretkelle ja/tai yöpymään Hirvikämpälle, Lukkarilaan (osoite: Lahnamäentie 300, 71960 Lukkarila, josta opasteet perille). Alueella on 4 km pitkä luontopolku, joka kulkee moninaisten luontotyyppien alueella ja jonka varrella on luonnosta kertovia opastauluja. Reitin varrella sijaitsee Oskarinkota ja laavu nuotiopaikkoineen sekä ulkokäymälä.

Lisätietoja paikasta: <https://www.lukkarilankyla.com/>

öpyä voi Hirvikämpässä, Oskarinkodassa tai retkeläisten omissa majoitteissa. Voit vuokrata retkelle Puijon Ladun retkeilyvarusteita.

Huom! Mahdollisuus saunomiseen.

Jokainen retkeläinen varaa mukaansa omat eväät.

Yhteislähtö Puijon pesäpallostadionin parkkipaikalta lauantaina 2.11. klo 12:00. Kannustamme kimppekyyteihin! Mikäli tarvitset tai voit tarjota kyytiä, ilmoita siitä ilmoittautumisen yhteydessä. Kysy/tarjoa kimppekyytiä myös päiväretkelle. Kimppakyydin hinta 10 € (edestakainen matka).

Hirvikämpän vuokra 80 € jaetaan osallistujien kesken.

Sitova ilmoittautuminen 26.10. mennessä.

Päivi Kiviranta, puh. 050 322 9163 tai [pahekivi\(at\)gmail.com](mailto:pahekivi(at)gmail.com)

Kuva: Päivi Kiviranta

Ensilumen hiihtoviikko Kiilopäällä la-la 30.11.-7.12.2024

Lähde mukaan perinteiselle Puijon Ladun hiihtoviikolle kokemaan ensilumet, kaamoksen värit ja tunnelma.

Lähdemme bussilla Suomen Ladun Kiilopäälle nauttimaan ulkoilusta, tunturi-
en rauhasta ja hiljaisuudesta. Matka tehdään yhteiskuljetuksena bussilla.

Majoitusta on tarjolla hotellissa, mökeissä ja retkeilyhostellissa.

11 x 2 hh huonetta Niilanpää

2 x Lapinmökki 1 - 4 h

4 x hirsimökki 1 -4 h

12 x vuodepaikka Ahopää

Matkan hinta

2 hh Niilanpää, sis puolihoito ja matkat 615 €

1 hh Niilanpää, sis puolihoito ja matkat 845 €

Hostelli Ahopää, vuodepaikka, sis puolihoito ja matkat 600€ ,

pelkkä vuodepaikka ja matkat 300 €

Lapinmökin ja Hirsimökin hinta majoittujien ja ruokailujen mukaan.

Matkan varaaminen: sähköpostilla [matkapekka12\(at\)gmail.com](mailto:matkapekka12(at)gmail.com) tai tekstivies-
ti 0400 260985 ja maksamalla varausmaksu 100 €/matkustaja **Tilausliikenne
P.Katainen Oy:n tilille FI 32 5342 0120 0102 08**. Viestikenttään lähtijöiden
nimet sekä "ensilumet".

<https://www.kiilopaa.fi/>

Itsenäisyyspäivän lipunnosto

Pilpassa perjantaina 6.12. klo 12-13.
Nostamme sinistilipun salkoon laulun
raikuessa sekä nautimme kahvit.

Tervetuloa!

**Pikkujoulun tiedot
tulevat myöhemmin.**

**Uudenvuoden vastaanotto Pilpassa
ti 31.12.2024**

**Pieni iltapala klo 20 alkaen.
Sauna klo 20-24 vuorotunnein.**

Jorma Ikonen

SEURAA TAPAHTUMIA. MUUTOKSET MAHDOLLISIA.
Otamme toiminnoissamme huomioon terveysturvallisuusohjeet.
www.puijonlatu.fi, fb, Instagram

Jäsenetuna vuokrausmahdollisuus - liukulumikengät, telta, kasvikuivuri...?

Jäsenillemme edullisesti vuokrattavat retkeilyvälineet ovat olleet suosittuja, talvella varsinkin liukulumikengät ja kesällä teltat, rinkat ja kasvikuivurit. Käytettävissä on mm. makuupusseja, tarppeja, retkeittäimiä, eräsuksia, lumikenkiä ja ahkiota. Pienten lasten mukaanotto helpottuu kantorinkalla ja lapsiahkiolla. Valikoima kasvaa jatkuvasti.

Välinevuokraus siirtyy verkko- kauppaan

Välinevuokraukseen on tulossa pieniä muutoksia syksyn aikana. Retkeilyvälineiden varaaminen siirtyy nettisivuillemme aukeavaan verkkokauppaan. Välineiden luovutus ja vastaanotto tulevat verkkokaupan auettua tapahtumaan kahtena iltana viikossa, varasto on nyt Pilpassa. Voimassa oleva tieto löytyy nettisivuiltamme <https://puijonlatu.fi/yhdistys/kalusto/>. Myös tieto mahdollisista muutoksista ja verkkokaupan käynnistymisestä tulee sinne.

Vinkkejä tai apua vuokraustimille?

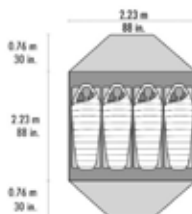
Välinevarastolle on etsitty uutta paikkaa helpottamaan varusteiden luovutusta ja mahdollista kuivatusta, mutta sopivaa ei ole vielä löytynyt. Onko sinulla vuokrattavana jokin lämmin autotalli tai varastotila, joka voisi sopia tarkoitukseen? Tai tiedätkö jonkin tahon, jolla voisi olla sellainen vuokrattavana edullisesti? Kerro vinkki Jari Ojalalle, *jariojala(at)puijonlatu.fi*, 040 715 9216.

Välinevuokraustimissä on myös tapahtumassa sukupolvenvaihdos. Osa ansiokkaasti vuokrausta hoitaneista on ikääntymisen myötä siirtynyt "eläkkeelle" tehtävästä. Olisiko sinulla mahdollisuus tulla mukaan välinevuokraustimiin tai antamaan varusteita kerran tai kaksi kuukaudessa? Aiempaa kokemusta retkeilyvälineistä tai verkkokaupasta ei tarvita, pari tuntia kuukaudessa on jo iso apu. Samalla pääset mahdollistamaan yhtä suosituimmista jäseneduistamme! Kysy tästäkin lisää Jarilta, 040 715 9216.

Jäsenille vuokrattavat retkeilyvälineet löytyvät kotisivuilta:

<https://puijonlatu.fi/yhdistys/kalusto/>

MSR Elixir 4 (V2) -kupoliteltta, vihreä

qr-koodi sivulle

Kuopion
Hammaskulma

Hammaslääkäri,
jossa käy ihan
mielellään

Puh. 017 266 5130
kuopionhammaskulma.fi
Vuorikatu 26 A, 3. krs

365
KLUBI

10 % OSTOETU
SUOMEN LADUN
JÄSENILLE NORMAALI-
HINTAISISTA
TUOTTEISTAMME

LIITY PARTIOAITAN 365-KLUBIIN JA NAUTI EDUISTA

1 % jokaisesta ostoksestasi luonnon hyväksi Ympäristöbonuksena | kuukausittaiset klubitarjoukset
retkeilyvarusteiden vuokraus -25 % | klubi-illat ja -retket | liity mukaan osoitteessa 365klubi.fi

PARTIOAITTA

MATKUS SHOPPING CENTER, MATKUKSENTIE 60 | MA-PE 10-20, LA 10-19, SU 11-18 | PARTIOAITTA.FI

Rukan Juhannuskalliolla. Kuva: Irma Ikonen

Kuusinkijoki, Kuusamo. Kuva: Jorma Ikonen